

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **V. K.**, zastoupeného Mgr. Václavem Vondráškem, advokátem se sídlem v Praze, Ve Smečkách 22, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, **odboru azylové a migrační politiky,** se sídlem v Praze, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 4. 2003, č. j. 5 Az 36/2003 - 16,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 25. 4. 2003, č. j. 5 Az 36/2003 – 16, byla zamítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaného“), ze dne 7. 1. 2002, č. j. OAM 1007/VL-07-P11-2000, kterým bylo rozhodnuto o neudělení azylu žalobci z důvodu nesplnění podmínek uvedených v ust. § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně bylo vysloveno, že na žalobce se nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že po posouzení důvodů uvedených žalobcem, tj. legalizace pobytu v České republice, nesouhlas otce se sňatkem s přítelkyní, která je občankou České republiky, a po zhodnocení informací o situaci na Ukrajině (státě původu žalobce) dospěl k závěru, že žalobcem uvedené důvody nelze podřadit pod důvody uvedené v ust. § 12 zákona o azylu, a proto žalobce podmínky pro udělení azylu podle tohoto ustanovení nesplňuje. Rovněž podle žalovaného nebyly shledány důvody pro udělení azylu podle ust. § 13 odst. 1 a 2 zákona o azylu a ani důvody uvedené v ust. § 14 tohoto zákona. Žalovaný neshledal ani překážky vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Městský soud v Praze po přezkoumání rozhodnutí žalovaného shledal žalobu podanou proti tomuto rozhodnutí za nedůvodnou, neboť rozhodnutím žalovaného nebyl porušen zákon, protože žalobce nesplnil podmínky stanovené zákonem pro udělení azylu, a proto žalobu zamítl.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včas kasační stížnost, ve které namítá nesprávnost napadeného rozhodnutí z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem a dále z důvodu, že skutková podstata, z níž správní orgán vycházel, nemá oporu ve spisech, tedy z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Žalobce je srozuměn s tím, že ve smyslu ust. § 12 a § 13 zákona o azylu neprokázal dostatečným způsobem svá tvrzení o odůvodněném strachu z pronásledování při návratu do vlasti, je však přesvědčen, že splňoval kritéria pro udělení azylu, a to z důvodu případu hodného zvláštního zřetele z humanitárního důvodu ve smyslu § 14 zákona o azylu. Dle jeho tvrzení uváděl v průběhu řízení skutečnosti, které by umožnily správnímu orgánu a následně i soudu postup podle § 14 citovaného zákona, což se ale vlivem nesprávného posouzení nestalo. Žalobce dále navrhl přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z toho důvodu, že by pro něj právní následky rozhodnutí mohly znamenat nenahraditelnou újmu spočívající v nutnosti odcestování z České republiky.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že nebyly shledány okolnosti, pro které by žalobce mohl být dle ust. § 12 zákona o azylu ve své zemi pronásledován. Žalobce měl ve skutečnosti rodinné problémy a do České republiky přijel za prací. Na udělení azylu z humanitárních důvodů není právní nárok, jeho neudělení bylo tedy zcela v mezích práva.

Ze správního spisu, který soudu předložil žalovaný, vyplynuly následující podstatné skutečnosti:

Žalobce podal dne 6. 9. 2000 návrh na zahájení řízení o udělení azylu. V návrhu uvedl, že v červnu roku 1998 opustil z rodinných důvodů Ukrajinu. O azyl žádá, protože má v České republice přítelkyni a chce založit rodinu, což kategoricky odmítá jeho rodina na Ukrajině. Z protokolu o pohovoru k důvodům návrhu na zahájení řízení o udělení azylu na území ČR ze dne 9. 10. 2001 je zřejmé, že žalobce odešel do České republiky za prací. Součástí spisu je i Zpráva o dodržování lidských práv za rok 2000 na Ukrajině vydaná Úřadem pro demokracii, lidská práva a práci Ministerstva zahraničí Spojených států v únoru roku 2001.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadený rozsudek a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle ust. § 14 zákona o azylu lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu, jestliže v řízení o udělení azylu nebude zjištěn důvod pro udělení azylu podle § 12. Podle § 12 citovaného zákona azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení azylu zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

Ze zákonné dikce je zřejmé, že na udělení azylu dle § 14 cit. zákona není právní nárok. Žalovanému správnímu orgánu zákon dává možnost posuzovat na základě správního uvážení případ od případu. O udělení azylu na základě § 14 zákona o azylu nelze podat žádost, takže žalovaný sám posoudí, v případě, že žadatel nesplňuje podmínky pro udělení azylu taxativně stanovené § 12 citovaného zákona, zda je možné udělit azyl z humanitárního důvodu, přičemž v případě žalobce podmínky pro jeho udělení v zákonem stanovených mezích správního uvážení neshledal. Samotná skutečnost, že žalobce má v úmyslu se v České republice oženit a založit zde rodinu, nemůže na věci nic měnit. Žalovaný vycházel zcela ze skutečností, které jsou součástí spisového materiálu, a po jejich vyhodnocení dospěl, stejně jako soud, ke správným právním závěrům.

Ze shora uvedeného vyplývá, že ani soudu nelze v dané věci vytýkat, že stejně jako žalovaný nezohlednil dikci ustanovení § 14 zákona o azylu. Jak bylo již uvedeno, azyl z humanitárního důvodu lze udělit pouze v případě hodného zvláštního zřetele, proto na něj není právní nárok a zůstává tak pouze v režimu správního uvážení posoudit důvody žadatele o azyl. Žalovaný se pečlivě zabýval nejen obecnou situací na Ukrajině z hlediska podmínek udělení azylu, včetně okolností týkajících se možného návratu žalobce do vlasti, a to na základě podkladů, které citoval v napadeném rozhodnutí, ale i konkrétní osobní situací žalobce. Pokud poté rozhodl na základě takto obsáhle a podrobně provedeného dokazování, soud mu nemohl nic vytknout, jestliže se rozhodl nevyužít možnosti udělit azyl z humanitárního důvodu dle § 14 zákona o azylu. Stejně tak nelze nic vytknout ani soudu, který přezkoumával zákonnost postupu žalovaného a který žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl.

Pokud důvod kasační stížnosti je spatřován v nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem a v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán vycházel, nemá oporu ve spisech, nelze se s touto stížností ztotožnit. Soud totiž vyšel ze skutkového stavu, který byl zodpovědně a řádně zjištěn žalovaným, a to i pokud jde o aplikaci § 14 zákona o azylu. Ani kasační soud neshledal žádné důvody hodné zvláštního zřetele, o které by mohl opřít použití citovaného ustanovení zákona o azylu, když žalobce takové důvody v průběhu řízení o udělení azylu ani netvrdil. Skutková podstata může být se spisy v rozporu tehdy, pokud skutkový materiál, jinak dostačující k učinění správného skutkového závěru, ve spisu obsažený vede k jiným skutkovým závěrům, než jaké učinil rozhodující orgán. Skutková podstata nemá oporu ve spisech tehdy, chybí-li v těchto spisech podklad pro skutkový závěr učiněný rozhodujícím orgánem nebo je-li nedostačující k učinění správného skutkového závěru. Ani o tento důvod, který je uveden v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., však nelze danou kasační stížnost s úspěchem opřít. Žalovaný po obsáhlém dokazování dospěl ke správnému právnímu závěru, který potvrdil v souladu se zákonem i soud. I když soud vzal na vědomí zjištěné skutečnosti o Ukrajině, a to že tato uskutečňuje obtížný přechod z centrálně plánované ekonomiky na tržní a země zůstává ve vážné ekonomické krizi, a zda nepřistoupila v případě žaloby k těmto skutečnostem žádná další skutečnost, která by jejich obecnou povahu jakkoliv kvalitativně změnila a povýšila tak na důvody, které by vyvolaly úvahu o udělení humanitárního azylu, v daném případě osobní situace žalobce ve vazbě na aktuální situaci v jeho vlasti žádnou takovou mimořádnost nepředstavuje. Soud proto nepochybil, jestliže žalobu zamítl.

Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí soudu přezkoumal v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil žalobce ve své kasační stížnosti, a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 3, k nimž by musel

přihlédnout z úřední povinnosti. Ze všech shora uvedených důvodů shledal kasační stížnost jako nedůvodnou, a proto ji podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl bez jednání postupem dle § 109 odst. 1 citovaného zákona, dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

Žalobce podal současně s kasační stížností návrh, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ust. § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud o návrhu nerozhodl, neboť se jedná o věc, která byla vyřízena v souladu s ust. § 56 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., přednostně.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, větu první, s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v soudním řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný nárok na náhradu nákladů řízení nevznesl, proto mu ho soud nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku n e j s o u opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. září 2003

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu